

15/5-2010

Henrik Spliid

Til Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg

Vedrørende: Udligningsskat (særskat) af pensionsudbetalinger

Nærværende notat har til hensigt at henlede skatteudvalgets opmærksomhed på tre problemer, som Skatteministeren burde have belyst i forbindelse med fremlæggelsen af lovforslaget L 213. Imidlertid er de ikke i rimeligt omfang fremlagt eller diskuteret i hverken bilag eller i det tilgængelige oplysningsmateriale på Skats hjemmesider.

Effekter af opsparingsforløb og tilbagetrækningsalder

I dette notat sammenlignes fradragsværdien for staten af pensionsopsparing med store beløb i få år med opsparing med mindre beløb i mange år, som det typisk er sket i de overenskomstbaserede pensionskasser siden 60'erne. Det vises, at statens skatterabat ved det korte opsparingsforløb kan være nær ved een million kr højere end rabatten ved en sædvanlig pensionskasseopsparing ved et depot på 5 mill. - regnet i faste priser. Samme særbeskatning af udbetalingerne er derfor urimelig.

Endvidere vurderes udligningsskattens berettigelse i forhold til at forblive på arbejdsmarkedet. Det vises, at den merpension, man, isoleret set, opnår alene ved at udsætte sit pensionstidspunkt, ikke koster staten en krone. Ikke desto mindre pålignes pensionisten særskat også af dette beløb. Især for personer, der snart skal eller allerede er alderspensionerede, er særskatten her både aldersdiskriminerende og beskatning med tilbagevirkende kraft.

Ved fremlæggelse af lovforslaget L 213 og beskrivelse af dets virkninger har regeringen omhyggeligt undgået at diskutere eller tage stilling til de beskrevne problemer. Herunder er konkrete informationer om skattens virkninger for typiske lønmodtagere og tilsvarende alderspensionister og disses opsparingsforløb stort set fraværende på Skats hjemmeside(r).

Det er tankevækkende, at det er en borgerlig og angiveligt meget skatte- og rimelighedsbevidst regering, der lægger navn til en så arbitrær og sjusket skat.

Sammenligning af kort og lang indbetalingsperiode

For at illustrere forskellen for staten ved en kort og en lang opsparingsperiode foretages følgende forenkede beregning, idet der ses bort fra pristal m.v. så alle beløb skal betragtes som henført til nu. Alle tal er runde, men størrelsesordenen er realistisk. Som skatteprocenter er (for at forenkle beregningerne) benyttet fast 60% svarende til topskat, og 50% ellers.

A og B er lige gamle, og de har begge et depot på 5.0 millioner i dag, hvor de går på pension. De får dermed principielt samme pension.

A er velhavende og har de sidste 10-15 år indbetalt 450.000-300.000 kr hvert år på en pensionsopsparing. I løbet af samme tid er der tilskrevet renter/afkast på i alt ca 500.000 af det

endelige beløb, så A har nu et depot på 5.000.000 kr. For A ser regnestykket således ud:

4.5 mill. til høj løn med fradragsværdi ca 60%	= skatterabat ca 2.70 mill.
0.5 mill. afkast efter PAL skat på 0.09 mill.	= skatterabat ca -0.09 mill. (PAL skat)
<u>Depot = 5.0 mill. og samlet skatterabat</u>	<u>= ca 2.61 mill.</u>

Hvis A kun har indbetalt 4.0 mill. , men hans pensionsinstitut har været meget dygtigt og har skaffet ham et afkast på 1.0 mill. i løbet af de 10-15 år, bliver statens skatterabat lidt mindre, nemlig 2.4 mill. - 0.18 mill. (PAL) = 2.22 mill.

Argumenterne for udligningsskatten knytter sig især til personer som A, selv om han repræsenterer en undtagelse, og ud af de 31.000 personer, som rammes nu af særskatten nu, udgør hans type antagelig højst 1000-1500 personer. I skatteministerens argumentation er A imidlertid den typiske pensionist, som skatten skal ramme, uagtet han altså udgør et klart mindretal.

B er modsætningsvis en typisk pensionist, der som lønmodtager har været medlem af en solidarisk pensionskasse, og han har sparet sine penge op over, måske, 40 år, startende med en lavere løn, men senere med en højere løn. Undervejs er hans depot øget med et samlet afkast på 2.0 mill, som fx for halvdelens vedkommende er PAL beskattet (realrente/PAL skat kom til i 1987).

B har etableret sit depot på 5.0 millioner, således:

1.5 mill. til lavere løn med fradragsværdi ca 50%	= skatterabat ca 0.75 mill.
1.5 mill. til højere løn med fradragsværdi ca 60%	= skatterabat ca 0.90 mill.
<u>2.0 mill. (afkast over 40 år, halvdel PAL beskattet)</u>	<u>= -0.16 mill. (PAL skat)</u>
<u>Depot = 5.0 mill. og samlet skatterabat</u>	<u>= ca 1.49 mill.</u>

Afkastet på 2 mill. svarer til en realforrentning på omkring 2-3% p.a., hvilket næppe er meget forkert.

I dag har staten altså ydet, hvad der svarer til omkring 2.6 mill. til A's depot, men kun 1.5 mill. til B's depot. *Der er altså ydet 1.1 mill. mere i skatterabat til etablering af A's depot end til B's depot.* Selv hvis A's pensionsinstitut har været ekstremt dygtigt, har A stadig modtaget ca 0.7 mill. mere end B i skatterabat.

Benytter man højere skatteprocenter end de 60% og 50%, bliver resultatet tæt ved det samme. Det er forskellen på de ca 10%, der betyder noget.

Hvis man (på trods af det tilbagevirkende element) går ind på, at staten vil have nogen af sine penge tilbage (udlignet), er det så rimeligt at forlange lige mange tilbage fra A og B? Det synes jeg ikke.

Overslagsberegningen illustrerer, at særskatten især rammer lang og ønsket opsparing i modsætning til kort og spekulativ opsparing.

Effekt af senere tilbagetrækning

C er kollega med B, og de har haft samme ansættelser mm. Og de har samme pensionsinstitut, og begge har et depot på 5.0 mill. Men C var et år ældre end B, da de startede i skole i 1952. De går nu alligevel på pension samme år, men C er som sagt et år ældre på det tidspunkt. Da C's forventede restlevetid er et år kortere end B's, er hans pensionstilsagn 30-40.000 kr højere. Det betaler han

selvfølgelig indkomstskat af, som alle andre og som forudset.

Men hvorfor skal C betale særskat af den del af hans pension, som den er forøget med ved, at han udsætter sit pensionstidspunkt. Det har ikke kostet staten en eneste krone i fradrag eller på anden måde. Tværtimod har C i løbet af det år, han har udsat sin pension i forhold andre, med al sandsynlighed tjent penge og har betalt skat – præcis som regeringen ønsker.

Det er urimeligt, at C skal betale særskat af hans rent aldersbetingede øgede pension, som ikke er afledt af 'store fradrag' eller bevirker en 'utilsigtet gevinst', men alene afspejler, at han var ældre, da han gik på pension.

Aldersdiskriminering

I skatteministeriets kommentar til fx DIP's hørings svar til L 213 blandes den aldersbetingede øgede pension grundigt sammen med forøgelsen som følge af forøget opsparing ved senere pensionering. Endvidere kommenteres der alene på hypotetisk ændret adfærd, på trods af, at problemet primært vedrører nuværende alderspensionister, som straffes særskilt og alene, fordi de er/var ældre på pensioneringstidspunktet. Og, hvis man i dag er fx 70 år, har man jo disponeret for mange år siden, og man har ikke mulighed for, så at sige, at 'ændre adfærd', dvs. blive længere på arbejdsmarkedet, som skatteministeren argumenterer for (!).

Derfor er særskatten for nuværende alderspensionister aldersdiskriminerende, og den er tilbagevirkende, da den er beskatning, der er en følge af allerede foretagne, bindende, dispositioner.

Henrik Spliid

Gisselfeld Alle 14
2820 Gentofte